

■ Comunicat de premsa ■

Publicació a la revista “ The Lancet ”

Un estudi multicèntric europeu valora les tendències de la diabetis tipus 1 infantil entre 2005-2020

L'estudi utilitza les dades de 20 registres de 17 països europeus entre 1989-2003 per estimar les tendències entre 2005-20

La taxa de nous casos en l'actualitat varia entre 10,3/100.000 i 52,6/100.000 i augmenta un 3,9% cada any. Augmenta més en els països en que hi ha menys casos actualment, i en els grups d'edat més joves.

Catalunya té una taxa de nous casos anuals intermitja (13 per 100.000 habitants) i el menor increment interanual

Avui es publica a la revista *The Lancet* un estudi sobre la freqüència de la Diabetis tipus 1 infantil. Aquest estudi, que implica a 17 països europeus, incloent la població de Catalunya, revisa l'aparició de casos d'aquest tipus de Diabetis entre els anys 1989-2003 i fa una predicció de quina serà la situació de la malaltia entre els anys 2005-2020. L'estudi determina que la Diabetis infantil ha augmentat un 3'9% cada any i prediu que, si la tendència es manté, la diabetis infantil que afecta a infants menors de 5 anys es duplicarà entre els anys 2005 i 2020 i el percentatge de població infantil menor de 15 anys afectada de diabetis augmentarà un 70%.

La Dra. Conxa Castell de la Direcció general de Salut Pública del Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya i el Dr. Albert Goday de l'Hospital del Mar de Barcelona són els participants de l'Estat Espanyol en aquest estudi que s'ha realitzat sota el paraigua de l'EURODIAB, un grup d'estudi que busca recollir les dades de tot Europa sobre la Diabetis, liderar estudis científics col·laboratius en aquest àmbit i obtenir resultats a partir dels quals es pugui determinar els patrons de variabilitat de la malaltia, segons les diferents regions europees, per tal de fer front a la malaltia i determinar-ne les causes. La participació des de Catalunya ha estat possible gràcies al Registre de Diabetis tipus 1 de Catalunya del Departament de Salut, iniciat l'any 1987, que és l'únic a l'Estat espanyol que porta més de 20 anys de registre integrat a l'estudi EURODIAB. Tots els centres hospitalaris envien periòdicament les dades dels nous casos de Diabetis tipus 1

infantil a aquest registre i, aquest s'encarrega de la recollida de dades i el seguiment d'altres fonts per tal de evitar la pèrdua de dades.

La diabetis tipus 1 és una malaltia poc freqüent, com s'ha comentat anteriorment afecta a Catalunya a 13 de cada 100.000 persones. **“La diabetis tipus 1, habitualment d'inici en infants i adults joves, representa entre el 6-8% del total de persones amb diabetis de la comunitat, essent la diabetis tipus 2 la més freqüent i majoritària.”**, ens explica la Dra. Conxa Castell, coordinadora del Consell Assessor sobre Diabetis a Catalunya. **“La diabetis tipus 1 precisa tractament amb insulina des d'un inici”**. Els experts creuen que està causada per una complexa interrelació de diferents factors, especialment genètics i ambientals. Més de 10 milions de persones a Europa tenen diabetis. Una malaltia que afecta la producció d'insulina de l'organisme i per tant altera el metabolisme dels sucres. Algunes persones desenvolupen la malaltia en l'edat adulta i aquesta està relacionada amb certs hàbits com el sedentarisme o l'obesitat, la que s'anomena Diabetis tipus 2.

El treball de l'EURODIAB ha estudiat durant anys com han variat les xifres de Diabetis infantil a Europa des de l'any 1989. D'ençà de l'inici de l'estudi, el grup ha advertit d'un augment progressiu de la Diabetis infantil (3,9% anual des de 1989 a 2003) i estudiant diferents franges d'edat (0 a 4 anys; 5 a 9 anys i de 10 a 14 anys) alerta que és el grup dels més menuts el que ha vist més augmentades les seves xifres de la malaltia. **“L'estudi estima que el número de nous casos l'any 2005 és de 15.000, repartits en totes les edats i prediu que l'any 2020 hi haurà 24.000 nous casos augmentant dels 94.000 casos existents l'any 2005 a uns 160.000 casos l'any 2020”**, ens explica el Dr. Albert Goday, endocrinòleg de l'Hospital del Mar i membre del grup d'experts EURODIAB. En Catalunya el nombre de casos actuals es de 1923, que corresponen a 13 casos per cada 100.000 habitants. **“No existeixen, en el moment actual, estratègies de prevenció efectives per evitar l'aparició de la diabetis tipus 1, a diferència de la Diabetis tipus 2 per a la qual el Departament de Salut ha endegat el Pla per a la promoció de la salut mitjançant l'activitat física i l'alimentació saludable amb l'objectiu de modificar els estils de vida poc saludables que condueixen a l'augment de l'obesitat i, secundàriament, de la diabetis. També, hi ha accions orientades a la xarxa de professionals per a la detecció precoç de la malaltia i la millora contínua de la qualitat assistencial”**. ens explica La Dra. C. Castell

Però aquests augments globals a Europa tenen certes diferències segons l'àrea estudiada. Catalunya te una taxa d'incidència intermitja, molt per sota d'alguns països del nord d'Europa i similar a la dels països occidentals. L'augment dels casos a Catalunya és el més baix de l'estudi, mostrant una estabilització. Els països de l'Est d'Europa que mostraven les xifres més baixes son els que tenen l'increment més elevat

L'estudi mostra com hi ha una relació inversa entre la incidència basal de la malaltia i els augments de nous casos. És a dir, països que tenen dades altes de

freqüència de Diabetis infantil han augmentat els nous casos de manera més discreta que els països que partien d'una incidència basal inferior.

És desconeixen les causes exactes que estan interactuant en aquest fenomen. Però sembla que l'estil de vida occidental podria tenir un paper important i això està fent que els països de l'Est, que han estat els últims en introduir aquest estil de vida a la seva societat, siguin els que ara estan augmentant molt el número de casos de nens amb Diabetis. ***“A diferència de la Diabetis tipus 2 que té les seves causes més en el sedentarisme i l'obesitat, la Diabetis tipus 1 o infantil es troba més relacionada amb la genètica i l'exposició a fenòmens ambientals. Aquesta malaltia té una clara base autoimmunitària que fa que l'organisme, mitjançant el seu sistema de defenses, destrueixi les seves pròpies cèl·lules B del pàncrees que són les encarregades de produir la insulina. Com que és difícil pensar que en 15 anys hagin canviat les bases genètiques de la població europea, hem d'atribuir aquestes variacions a factors ambientals com certs tòxics, infeccions víriques, per exemple”*** ens explica el Dr. A. Goday.

29 de maig de 2009